

CRÍTICA LITERÀRIA

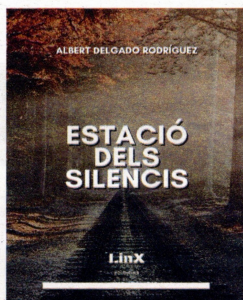
Albert Guiu
escriptor

‘Estació dels silencis’, el nou llibre de poesia d’Albert Delgado

Com abraçant-se al producte final, ha escrit vers a vers, aquest poemari, l’Albert Delgado. Ho ha fet amb una cura absoluta per no tacar ni fons, ni forma, buscant arribar amb els mots a tot allò que per a ell és important, amb un estri per a ell importantíssim, la Poesia. Tot el seu gran silenci, des de callar el detall a callar els grans amors familiars, paisatgístics, al temps primer de la innocència, s’ha convertit en llibre, en aquest llibre, en què el poeta travessa amb gràcia d’ànima sensitiva que

apunta tots els apunts amb la memòria que no oblidarà res important: el iaio, la finestra oberta, la sensació del pas del temps... Tot ho fa amb una claredat que ens torna el nen i la satisfacció de l’home per haver recuperat el nen amb la xarxa de la lírica, que pesca allò sòlid i allò intangible, que amb mans d’artesà de les lletres es fa poesia.

El seu creuer d’ulls oberts per Terreres de l’Ebre no ha estat menys engrescador per a qui us parla, tant en la utilització d’elements del paisatge com a metàfora dels

seus estats d’ànim, com amb les fotografies verbals que tan bé ens

regala del tresor del Delta i les seves contrades, el menut país del poeta, que ell ajuda a fer una mica més gran.

La terra no sabrà mai mentir, ens va oferir per a sempre, Màrius Torres; cert, i en aquesta no mentida hi trobem la sinceritat desbocada de la llum de tinta d’Albert Delgado. Com pocs, escriu per escriure, sense més ambició que aquella que sagna qui és amb la mel del gènere dels trobadors i amb les foscor que tota mirada ha d’afrontar.

L’última part del llibre és intimis-

ta i plena d’eclipsis que fan tornar qui ha marxat, instants superbs d’emoció de la veu que escriu pintada amb algues d’esperança i de calfred. En el detallisme de congelar amb gust d’amor, Albert Delgado ens deixa una bona col·lecció d’orfebreria. Us en deixo aquest tastet:

“M’he deixat la llum dels ulls/ buscant entre la fugacitat/ un breu instant de nosaltres”.

Per Ferreries viu un Poeta que paga la pena, per sincer, per honest, per sensible i, per sobre de tot, per POETA.